

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 3.

Vydána dne 21. ledna 1926.

Obsah: (6. a 7.) 6. Nařízení o zastupování stran v patentových věcech patentními zástupci a úředně autorisovanými civilními techniky, provozovaném po živnostensku. — **7.** Nařízení, kterým se snižuje přírůžka k dani z vodní síly a doplňuje ustanovení § 23 vládního nařízení ze dne 2. května 1922, č. 142 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z vodní síly.

6.

Vládní nařízení

ze dne 22. prosince 1925

o zastupování stran v patentových věcech patentními zástupci a úředně autorisovanými civilními techniky, provozovaném po živnostensku.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 43 zákona ze dne 11. ledna 1897, č. 30 ř. z., o ochraně vynálezů (zákon o patentech), změněného zákonem ze dne 27. května 1919, č. 305 Sb. z. a n., jenž se týká prozatímních opatření na ochranu vynálezů, a zákonem ze dne 30. června 1922, č. 252 Sb. z. a n., kterým se doplňují ustanovení zákona ze dne 27. května 1919, č. 305 Sb. z. a n., jenž se týká prozatímních opatření na ochranu vynálezů a mění některá ustanovení zákona ze dne 11. ledna 1897, č. 30 ř. z., jenž se týká ochrany vynálezů (zákon o patentech):

I. ODDÍL.

Podmínky zápisu do rejstříku patentních zástupců a do rejstříku úředně autorisovaných civilních techniků.

§ 1.

Kdo chce býti ustanoven patentním zástupcem, musí prokázati v žádosti, kterou je podati presidiu patentního úřadu, že splnil podmínky stanovené v § 43, odst. 6., č. 1. až 6., patentního zákona. V žádosti je přesně označiti místo, kde bude sídliti.

§ 2.

Aby žadatel byl připuštěn ke zkoušce z patentního práva, v § 43, odst. 6., č. 6., patentního zákona dotčené, má prokázati, že splnil podmínky, v č. 1. až 5. uvedeného místa zákonného obsažené, a vykážati, že zaplatil u tuzemského poštovního úřadu šekového na účet patentního úřadu zákonnou zkušební taxu 40 Kč.

§ 3.

(1) Řádné členy komise zkušební ustanovuje na dobu jednoho roku předseda patentního úřadu z jeho členů každoročně v měsíci prosinci pro rok příští a dle potřeby i během roku. Avšak také advokáti, patentní zástupci a profesori právnické fakulty mohou jako mimořádní členové býti povoláni do komise zkušební.

(2) Zkouška koná se před třemi členy zkušební komise, z nichž musí nejméně jeden býti práva znalým a jeden odborně technickým členem patentního úřadu a jež určí předseda patentního úřadu, jakož i před přísežným zapisovatelem, kterého určí taktéž předseda patentního úřadu a který sepiše o průběhu zkoušky protokol. Předseda hodnotí starší člen patentního úřadu.

§ 4.

(1) Ústní zkoušce předchází klausurní zkouška písemná, jejíž thema stanoví předseda zkušební komise a která se koná pod úředním dozorem v úřadovně patentního úřadu a trvá šest hodin.

(2) Písemnou práci předložiti jest předsedovi zkušební komise, jenž ji pak odevzdá ještě před zkouškou ústní ostatním komisařům zkušebním k posouzení.

§ 5.

(1) Ústní zkouška trvá dvě hodiny a je neveřejná. Členové patentního úřadu mohou však zkoušce býti přítomni. Předseda patentního úřadu může též kandidátům zkušebním dovoliti přístup do zkušební síně.

(2) Při jedné zkoušce lze zároveň zkoušeti pouze čtyři kandidáty.

§ 6.

(1) Při zkoušce jest kandidátům prokázati zevrubnou znalost československých právních předpisů, týkajících se ochrany vynálezů, a ustanovení příslušných mezinárodních smluv, jakož i přiměřenou znalost nejdůležitějších předpisů cizozemského práva patentního.

(2) Zkušební komise přesvědčí se nejen o tom, zda kandidát si dotyčné předpisy osvojil a je ovládá, nýbrž i o tom, zda má pochoopení pro jejich použití, příslušnou soudnost a bystrost, jakož i náležitý přednes.

§ 7.

(1) Každý zkušební komisař kromě předsedy má dávat kandidátovi otázky přiměřené zkušebnímu účelu v předcházejícím paragrafu vytčenému. Předsedovi ponechává se na vůli, zda chce též sám kandidátu dáti otázky.

(2) O výsledku zkoušky rozhodují zkušební komisaři většinou hlasů.

(3) Předseda hlasuje naposled.

(4) O výsledku zkoušky vydá patentní úřad kandidátu vysvědčení. Stupně výsledku jsou: „velmi dobře, dobře, nedostatečně“.

(5) Kdo při zkoušce neobstál, může se ve lhůtě, kterou určí zkušební komise mezi 3 až 12 měsíci, podrobiti zkoušce nové. Zkoušku lze však opakovati pouze dvakrát.

§ 8.

(1) Patentní zástupce vykoná po svém ustanovení patentním úřadem a před zápisem do rejstříku patentních zástupců před předsedou patentního úřadu přísahu tohoto znění:

„Přisáhám, že povinnosti patentního zástupce svědomitě plnit a svěřené mi zájmy horlivě a poctivě zastupovati budu, zejména že povinnosti mlčelivosti bezpečně dostojím a všechny předpisy, které již vydány byly anebo které teprve vydány budou a jež se na tyto moje povinnosti vztahují, co nejpečlivěji zachovám.“

(2) Přisahající opakuje znění přísahy, podá ruku předsedovi patentního úřadu a podepíše formulí přísežnou, která se pak uloží v knize přísah.

§ 9.

(1) Zápisem do veřejného rejstříku patentních zástupců, který se vede úřadem patentním, nabývá zapsaný práva zastupovati z povolání strany ve věcech patentových.

(2) Do tohoto rejstříku patentních zástupců budou zapisováni zástupci v pořadu abecedním s údajem dne jejich ustanovení, sídla a bydliště.

(3) Poplatek za zápis v částce 200 Kč jest zapraviti před zápisem na účet patentního úřadu u poštovního úřadu šekového.

§ 10.

(1) Úředně autorisovaný civilní technik, který hodlá strany v patentových záležitostech z povolání zastupovati, musí to oznámiti patentnímu úřadu prostřednictvím politického úřadu II. instance, v jehož obvodu má své sídlo, aby byl zapsán do rejstříku úředně autorisovaných civilních techniků, oprávněných k zastupování stran ve věcech patentových. Kromě toho musí před předsedou patentního úřadu vykonati přísahu tohoto znění:

„Přisáhám, že v zastupování stran v záležitostech patentových z povolání uložené mi povinnosti svědomitě splním, svěřené mi zájmy horlivě a poctivě zastupovati budu, zejména že uloženou mi mlčelivost bezpečně zachovám a všechny předpisy, které již vydány byly anebo které teprve vydány budou a jež se na tyto moje povinnosti vztahují, co nejpečlivěji zachovám.“

(2) Přisahající opakuje znění přísahy, podá ruku předsedovi patentního úřadu a podepíše formulí přísežnou, která se pak uloží v knize přísah.

(3) Zápisní poplatek stanovený vládním nařízením ze dne 18. června 1925, č. 163 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 53 Sb. z. a n., o dávkách za úřední úkony ve věcech správních (dávkové řády), sazba C, bod 34, částkou 200 Kč, jest zapraviti před zápisem příslušnou složenkou poštovního úřadu šekového.

§ 11.

Zápisy do rejstříku patentních zástupců a úředně autorisovaných civilních techniků, oprávněných k zastupování stran ve věcech patentových, jakož i výmazy z těchto rejstříků uveřejnění jest jednak v „Patentním věstníku“, jednak, a to na náklad osob v rejstříku zapsaných neb vymazaných neb jich právních nástupců, v „Úředním listě republiky československé“.

§ 12.

Ten, kdo zastupuje strany v patentových záležitostech nebo se k takovému zastupování stran písemně neb ústně nabízí, aniž jest tuzemským advokátem nebo patentním zástupcem zapsaným v rejstříku patentních zástupců aneb úředně autorisovaným civilním technikem, který podal oznámení podle § 10 tohoto nařízení a vykonal přísahu, dále ten, kdo se označuje jako „patentní zástupce“, aniž jest v rejstříku patentních zástupců zapsán, dopouští se přestupku a potrestá se, pokud tu není skutkové podstaty nějakého činu, který jest stíhatí soudy trestními, podle ministerského nařízení ze dne 30. září 1857, č. 198 ř. z., kterým se vyhlašuje všeobecný předpis o trestání těch menších přestupků zákonných, pro něž není vyměřen trest ani ve všeobecném trestním zákonu, ani ve zvláštních nařízeních, a na území Slovenska a Podkarpatské Rusi podle §§ 1, bod 2., a 16 zák. čl. XL/1879 o přestupech.

II. ODDÍL.

Práva a povinnosti.

§ 13.

(1) Patentní zastupitelství opravňuje zastupovati z povolání strany ve věcech ochrany vynálezů, vyjímajíc spory týkající se odvolání, zrušení neb odnětí patentu, jakož i vyjímajíc všechny záležitosti netechnické.

(2) Patentní zástupci mohou býti předsedou patentního úřadu vyzváni, aby podali dobrozdání ve věcech, jež se vztahují na obor právní ochrany patentové.

§ 14.

(1) Patentní úřad může pro takové výkony patentních zástupců a jich zaměstnanců, jež pro svou jednoduchost a opakování dovolují průměrné ocenění, stanoviti míru příslušné odměny tarifem.

(2) Ustanovení tohoto tarifu platí také pro ty úředně autorisované civilní techniky, kteří zastupují strany v patentových věcech z povolání a dali se proto zapsati do rejstříku úředně autorisovaných civilních techniků, oprávněných k zastupování stran ve věcech patentových.

§ 15.

(1) Dokud by tarif v předcházejícím paragrafu dotčený nebyl určen a vyhlášen, a když by byl vyhlášen, vzhledem k těm výkonům, které nejsou v něm uvedeny, právo volné úmluvy není dotčeno.

(2) Jsou-li však zástupci stran (patentní zástupci a úředně autorisovaní civilní technické) a zastoupené strany o přiměřenosti odměny za výkon v tarifu neuvedený mínění rozdílného, mohou, pokud ten který úkon stal se před úřadem patentním, žádati patentní úřad, aby sám určil přiměřenou odměnu.

§ 16.

(1) Patentní úřad může výjimečně na žádost strany, která prokáže svou nemajetnost, jakož i dělníka, jenž jest prokazatelně poukázán na svou pracovní mzdu, nejednají-li svévolně nebo proti příslušným zákonným ustanovením, ustanoviti k prozatímnímu bezplatnému zastupování jejich práv před patentním úřadem, patentního zástupce neb úředně autorisovaného civilního technika, oprávněného k zastupování stran ve věcech patentových.

(2) V takovém případě má tento zástupce chrániti zájem své strany se stejnou svědomitostí, jako by touto přímo byl ustanoven.

(3) Odměna za zastupování této strany pokládá se za poshověnou.

(4) Osobu zástupcovu určí s konečnou platností předseda patentního úřadu.

§ 17.

(1) Patentní zástupce jest povinen svou odbornou činnost vykonávati svědomitě, chrániti horlivě a poctivě zájmy jemu svěřené, zejména zachovávatí spolehlivě předepsanou mu povinnost mlčelivosti.

(2) Shledá-li patentní zástupce, že převzetí nebo provedení nějakého příkazu je na překážku povinností, vyplývajícím z převzetí zastoupení dřívějšího, musí nové zmocnění ihned odmítnouti a o tom svého zmocnitele vyrozuměti.

§ 18.

(1) Veškerá podání, zejména patentové popisy, jest sepisovati s náležitou pozorností a věcnou znalostí.

(2) Patentnímu zástupci jest se vystříhati všech jednání a opominutí, jimiž by způsoben býti mohl odklad konečného rozhodnutí věci jemu svěřených nebo jež jsou způsobila útraty stran bezdůvodně zvýšiti.

§ 19.

(1) Každý zástupce jest povinen vésti v pořádku knihy o příkazech jemu daných a o jich vyřízení a vůbec spravovati všechny věci jemu svěřené tak, aby v nich mohl jeho zástupce nebo nástupce kdykoli bez obtíží pokračovati.

(2) Patentní úřad může se, je-li toho třeba, přesvědčiti vyslaným členem o náležitém vedení těchto záznamů.

§ 20.

Předpisy obsažené v předchozích třech paragrafech platí také pro úředně autorisované civilní techniky, zapsané v rejstříku těchto techniků, vedeném u patentního úřadu.

§ 21.

(1) Každé přeložení sídla patentního zástupce do jiné obce vyžaduje schválení předsedy patentního úřadu, který se dohodne s příslušnými úřady živnostenskými.

(2) Do zamítnutí lze si stěžovati u ministra obchodu do 30 dnů po doručení dotyčného výměru.

III. ODDÍL.

Zaměstnanci, kandidáti.

§ 22.

(1) Každý patentní zástupce jest oprávněn vzíti do svých služeb nutný počet pomocných sil a dáti se jimi před patentním úřadem zastupovati. Za jednání svých zaměstnanců jeho jménem provedená jest však sám odpověden ve smyslu předpisů občanského práva.

(2) Předchozí ustanovení platí také pro úředně autorisované civilní techniky, kteří byli zapsáni do rejstříku úředně autorisovaných civilních techniků, oprávněných k zastupování stran ve věcech patentových z povolání.

(3) Zaměstnanci patentního zástupce neb úředně autorisovaného civilního technika, jenž zastupuje strany v patentových věcech z povolání, vyhotoví patentní úřad, pokud zaměstnanec ten má býti k stálému zastupování svého zmocnitele před patentním úřadem oprávněn, úředně ověřenou průkazku.

§ 23.

Zavdal-li některý zaměstnanec patentního zástupce neb úředně autorisovaného civilního technika, který zastupuje strany v patentových věcech z povolání, opětovně příčinu k výtkám, zejména tím, že nemá potřebného všeobecného nebo technického vzdělání, nebo že si dostatečně neosvojil záležitost, kterou má zastupovati, může ho předseda patentního úřadu po opětovném marném napomenutí na určitý čas nebo pro vždy vyloučiti ze styku s patentním úřadem.

§ 24.

(1) Ze zaměstnanců patentního zástupce, jenž má své sídlo v Praze a nejedná u patentního úřadu vždy osobně, musí alespoň jeden vyhovovati všem podmínkám § 43, odst. 6., č. 2. až 4., patentního zákona.

(2) Předseda patentního úřadu může také žádati od patentních zástupců, kteří mají své sídlo mimo Prahu, zejména je-li rozsah jejich agendy poměrně veliký, dále od úředně autorisovaných civilních techniků, kteří zastupují strany v patentových věcech z povolání, aby alespoň jeden z jejich zaměstnanců měl kvalifikaci vyznačenou v předešlém odstavci.

§ 25.

Patentní zástupce neb úředně autorisovaný, k zastupování stran ve věcech patentových oprávněný civilní technik musí každou osobu, jež jest ve smyslu § 24, odst. 1., kvalifikována a do jeho služeb vstoupila nebo z jeho služeb vystoupila, oznámiti do 14 dnů patentnímu úřadu. Patentní úřad zapíše tyto osoby (kandidáty patentního zastupitelství) do seznamu, který k tomu účelu zřídí.

§ 26.

Patentnímu zástupci neb k zastupování stran ve věcech patentových úředně autorisovanému civilnímu technikovi není dovoleno vázati zaměstnance slibem, že se nikdy nebo po nějaký čas nebude domáhati ustanovení patentním zástupcem nebo k zastupování stran ve věcech patentových úředně autorisovaným civilním technikem aneb že toto právo zaměstnance má býti vázáno nějakou podmínkou.

IV. ODDÍL.

Kárná ustanovení.

§ 27.

(1) Kárnou moc, kterou uděluje zákon nad patentními zástupci patentnímu úřadu, vykonává kárná komise. Tato je složena z předsedy patentního úřadu a jeho náměstka, dále z osmi členů, jež jmenuje ministr obchodu, a to šest ze stálých nebo dočasných členů patentního úřadu a dva ze stavu patentních zástupců vždy na dobu pěti let.

(2) Z členů kárné komise ustanovuje příslušný kárný senát předseda patentního úřadu (§ 32). Senát ten je složen z předsedy patentního úřadu nebo jeho náměstka jako předsedy a ze čtyř členů kárné komise, z nichž jeden musí býti patentním zástupcem.

§ 28.

(1) Pro porušení povinností, jež jsou pouhými pořádkovými závadami, může předseda patentního úřadu dáti buď napomenutí nebo výstrahu.

(2) Porušení povinností, jež se vzhledem k druhu a stupni porušení, případnému opakování a k přitěžujícím okolnostem jeví jako kárný přečin, trestá kárný senát (§ 27).

§ 29.

(1) Každé oznámení, které dojde k patentnímu úřadu proti patentnímu zástupci, ať již bylo učiněno osobou soukromou neb úřadem, nutno předložiti bezprostředně předsedovi patentního úřadu.

(2) Shledá-li tento, že oznámení ospravedlňuje zavedení kárného řízení a že provinění nelze trestati pouhým napomenutím nebo výstrahou, ustanoví člena kárné komise, který není pro senát určen, jako vyšetřujícího komisaře.

(3) Je-li tu důvodné podezření z trestného činu, který se stíhá podle trestních zákonů z moci úřední, oznámí to předseda státnímu zástupci a případně patentního zástupce prozatím suspenduje. Prozatímní suspensi může ostatně předseda patentního úřadu vysloviti podle svého volného uvážení i při pouhém porušení předpisů disciplinárních.

(4) Prozatímní suspense zástupce vyznačí se v rejstříku patentních zástupců.

§ 30.

Chce-li vyšetřující komisař (§ 29) nebo kárný senát (§ 27) výsledky nebo jiná zjištění dáti provést soudy nebo jinými úřady, musí příslušné návrhy podati předsedovi patentního úřadu.

§ 31.

(1) Vyšetřující komisař podá po skončeném vyšetření, v němž může provést ohledání, slyšení nepřisežně svědky a znalce a obviněného vyslýchat, o případu jemu přiděleném předsedovi patentního úřadu za současného předložení příslušných protokolů písemnou zprávu.

(2) Není-li ve zprávě podán návrh na zastavení řízení, musí obviněnému před podáním zprávy předsedovi poskytnuta býti možnost, aby se o důvodech oznámení vyjádřil.

§ 32.

(1) Pokládá-li předseda patentního úřadu na základě konečných návrhů obsažených ve

zprávě vyšetřujícího komisaře za to, že je v kárném řízení pokračovati, sestaví kárný senát (§ 27) ze členů kárné komise a nařídí projednání případu.

(2) Na vylučování členů kárné komise vztahují se obdobně předpisy trestního řádu.

§ 33.

(1) Usnesení o odkázání věci k ústnímu líčení sdělí se obviněnému. Proti tomuto usnesení není opravných prostředků.

(2) Na to ustanoví předseda kárného senátu den a hodinu ústního líčení, jež jest neveřejné a k němuž se obešle obviněný za současného sdělení předmětu obvinění. K líčení může však předseda kárného senátu povolit přístup dvěma důvěrníkům obviněného a členům patentního úřadu.

(3) Obviněný jest oprávněn ustanoviti si pro líčení obhájce, a to bez ohledu na to, je-li sám přítomen čili nic.

§ 34.

(1) Líčení se zahájí souvislým vylíčením skutkové podstaty vyšetřujícím komisařem, při čemž tento uvede, event. předloží průvodní prostředky. Při líčení mohou býti slyšeni svědci a znalci, avšak jen bezpřísežně.

(2) Je-li nutno skutkovou podstatu výsledkem dalších, k líčení nepředvolaných svědků nebo znalců doplniti, buď ústní líčení k tomuto účelu kárným senátem odročeno.

(3) Závěrečné slovo přísluší obviněnému a jeho obhájci v pořadí jimi určeném.

(4) Nález může býti vydán i v nepřítomnosti obviněného, je-li prokázáno, že byl k líčení řádně obeslán.

§ 35.

(1) Nálezem musí býti obviněný z kárného přečinu buď zproštěn neb odsouzen. Při více obviněních jest se usnésti o každém zvláště.

(2) Nález odsuzující musí obsahovati výrok o kárném trestu a o náhradě útrat kárného řízení.

§ 36.

(1) Rozhoduje se většinou hlasů. Předseda hlasuje naposled. Tráťí-li se hlasy ve více než dvě různá mínění, takže žádná z nich nemá absolutní většiny, připočítávají se hlasy nejnepříznivější pro obviněného k hlasům postupně příznivějším tak dlouho, až se dosáhne absolutní většiny.

(2) Nález jest prohlásiti ústně ihned po skončeném líčení.

(3) Písemné vyhotovení nálezu, podepsané předsedou kárného senátu, drcuči se do 14 dnů obviněnému patentnímu zástupci.

(4) Týž jest ostatně oprávněn žádati též písemné potvrzení o tom, že oznámení proti němu podané ke kárnému řízení nevedlo.

§ 37.

O průběhu ústního líčení sepíše přísežný zapisovatel určený předsedou patentního úřadu protokol, v němž jest zvláště uvéstí jména všech členů kárného senátu, obviněného a jeho obhájce.

§ 38.

(1) Kárné tresty jsou:

a) ústní nebo písemná důtka;
b) pokuty až do 20.000 Kč, jež plynou do státní pokladny;

c) zastavení výkonu patentního zastupitelství až do jednoho roku;

d) výmaz z rejstříku patentních zástupců.

(2) Volba trestu a výměra jeho závisí od velikosti provinění a škod jím způsobených.

(3) Kárné tresty, stanovené pod a), b) a c), mohou býti spojeny.

(4) Kárné tresty c) a d) jest zapsati do rejstříku patentních zástupců a uveřejniti způsobem vyznačeným v § 11.

§ 39.

(1) Patentní zástupce jest oprávněn proti kárnému rozhodnutí, jímž byl uznán vinným, podati do 15 dnů po jeho doručení odvolání ke kárné komisi, sestavené k tomuto účelu u ministerstva obchodu. Tato je složena z předsedy a šesti členů, jakož i příslušných náhradníků, které jmenuje na dobu 5 let ministr obchodu z úředníků ministerstva obchodu, a rozhoduje v řízení obdobným řízení v I. stolici.

(2) Odvolání včas podané má účinek odkladací.

§ 40.

(1) Vznikne-li během kárného řízení důvodné podezření, že se patentní zástupce dopustil činu neb opominutí, jež se stíhá podle všeobecných zákonů trestních z moci úřední, jest podati oznámení příslušnému státnímu zástupci a kárné řízení může býti kárným

senátem až do pravoplatného skončení soudního řízení odročeno.

(2) V kárném řízení může však býti pokračováno a kárný nález vydán i tehdy, byli obviněný trestním soudem pravoplatně osvobozen.

§ 41.

(1) Bylo-li proti patentnímu zástupci zavedeno trestní řízení, jest předseda patentního úřadu oprávněn učiniti kdykoliv opatření nutná k zabezpečení výkonu patentního zastupitelství, a je-li třeba, může také naříditi prozatímní suspensi patentního zástupce.

(2) Prozatímní suspensi jest vyznačiti v rejstříku patentních zástupců.

(3) Byl-li patentní zástupce trestním soudem odsouzen pro jiný trestný čin nežli pro zločin ze ziskuchtivosti nebo pro takový přečin nebo přestupek, musí předseda patentního úřadu vždy o tom rozhodnouti, zda se má kárné vyšetřování zahájit.

§ 42.

Nároky na odškodné, jež uplatňuje někdo pro porušení povinností patentního zástupce, nelze v kárném řízení uplatňovati.

§ 43.

(1) Úředně autorisovaní civilní technické podléhají ohledně zastupování stran v patentových věcech z povolání kárné moci svých příslušných politických úřadů. Pro tuto jejich působnost platí obdobně ustanovení ministerského nařízení z 11. prosince 1860, č. 36.413, v úpravě ministerského nařízení ze dne 7. května 1913, č. 77 ř. z., týkajícího se úředně autorisovaných civilních techniků (soukromých inženýrů a soukromých geometrů), a ustanovení ministerského nařízení posléz zmíněného, resp. pro Slovensko a Podkarpatskou Rus předpisy, které v tomto oboru vydány budou.

(2) Oznámení, podaná u patentního úřadu proti úředně autorisovanému civilnímu techniku, jest předati příslušnému politickému úřadu.

(3) Tento úřad vydá své rozhodnutí po slyšení předsedy patentního úřadu. V řízení odvolacím bude pak příslušná instance odvolací jednati po vyslechnutí názoru ministra obchodu.

§ 44.

(1) Zavede-li se proti úředně autorisova-

nému civilnímu technikovi trestní řízení, jest předseda patentního úřadu v dohodě s politickým úřadem, který jest k provedení kárného řízení povolán, během trestního řízení oprávněn učiniti kdykoliv opatření k zabezpečení zastupování stran ve věcech patentových nutná, a je-li třeba, může naříditi prozatímní suspensi úředně autorisovaného civilního technika v tomto zastupování.

(2) Prozatímní suspence vyznačí se v rejstříku úředně autorisovaných civilních techniků oprávněných k zastupování stran ve věcech patentových.

V. ODDÍL.

Zánik oprávnění. Zastoupení.

§ 45.

Výmaz patentního zástupce z rejstříku patentních zástupců se provede:

1. jestliže patentní zástupce zemře;
2. oznámí-li patentnímu úřadu, že se výkonu patentního zastupitelství vzdává, a vezme-li toto prohlášení patentní úřad na vědomí; bylo-li však proti patentnímu zástupci zavedeno kárné řízení, může jeho prohlášení býti přijato teprve po skončeném řízení;
3. prokáže-li se, že při ustanovení patentního zástupce scházela některá zákonná náležitost;
4. pozbude-li patentní zástupce československého státního občanství nebo vystěhuje-li se do ciziny;
5. pozbude-li patentní zástupce svéprávnosti byť jen částečně;
6. byl-li patentní zástupce odsouzen pro zločin ze ziskuchtivosti nebo pro takový přečin nebo přestupek;
7. bylo-li oprávnění k zastupování rozhodnutím kárným pravoplatně odňato (§ 38 d).

§ 46.

(1) Oprávnění úředně autorisovaného civilního technika k zastupování stran v patentových věcech zaniká:

1. pozbude-li tento oprávnění úředně autorisovaného civilního technika;
2. byl-li shledán v jeho činnosti jako zástupce stran v patentových věcech některý z důvodů, z něhož by mohl býti politickým úřadem zbaven práv úředně autorisovaného civilního technika ve smyslu § 19 ministerského nařízení z 11. prosince 1860, č. 36.413,

aneb z něhož zaniká toto oprávnění ve smyslu § 20 zmíněného ministerského nařízení, nebo pokud se bude jednati o civilní techniky na Slovensku a Podkarpatské Rusi, ve smyslu nařízení, jež v tomto směru ještě vydána budou;

3. je-li tu některý z důvodů v § 45, č. 4., 5. nebo 6., tohoto nařízení uvedených, který má v zápětí výmaz patentního zástupce z rejstříku patentních zástupců.

(2) O zániku oprávnění rozhoduje při úředně autorisovaných civilních technících příslušný politický úřad II. stolice v dohodě s patentním úřadem.

(3) Pravoplatný zánik oprávnění vyznačí patentní úřad v rejstříku úředně autorisovaných civilních techniků oprávněných k zastupování stran ve věcech patentových.

§ 47.

(1) Je-li patentní zástupce neb úředně autorisovaný civilní technik, který zastupuje strany v patentových věcech z povolání, déle než 6 neděl nepřetržitě nepřítomen nebo nemocen, musí pro dobu své nepřítomnosti nebo nemoci ustanoviti zástupce vykazujícího kvalifikaci předepsanou § 43, odst. 6., č. 2.—4., patentního zákona (srovnej § 24, odst. 1., tohoto nař.) a oznámiti to bez průtahů patentnímu úřadu.

(2) Opomine-li patentní zástupce neb úředně autorisovaný civilní technik takového zástupce ustanoviti, může ho patentní úřad ustanoviti na jeho náklad.

(3) Je-li patentní zástupce zbaven oprávnění k výkonu zastupitelství (§ 38 c) nebo byl-li vymazán z rejstříku patentních zástupců (§ 45) nebo zanikne-li oprávnění úředně autorisovaného civilního technika k zastupování stran v patentových věcech z povolání (§ 46), jest povinností patentního úřadu, aby ustanovil vhodnou osobu, která by další zastupování prozatímně převzala.

(4) Totéž jest opatřiti, je-li patentní zástupce neb úředně autorisovaný civilní technik předsedou patentního úřadu dočasně suspendován (§§ 29, 41 a 44).

§ 48.

Nařízení ministerstev obchodu a vnitra ze dne 15. září 1898, č. 161 ř. z., o zastupování stran v patentových věcech patentními zástupci a úředně autorisovanými civilními techniky, provozovaném po živnostensku, se zrušuje.

§ 49.

Provedením tohoto nařízení se pověřují ministři průmyslu, obchodu a živností, vnitra, veřejných prací a spravedlnosti.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Viškovský v. r.	Tučný v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Engliš v. r.
Dr. Winter v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Nosek v. r.	Stříbrný v. r.
Dvořáček v. r.	Šrámek v. r.

7.

**Vládní nařízení
ze dne 22. prosince 1925,**

kterým se snižuje přírážka k dani z vodní síly a doplňuje ustanovení § 23 vládního nařízení ze dne 12. května 1922, č. 142 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z vodní síly.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1, odst. 2, § 9 a § 19 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodní síly:

Čl. I.

Přírážka k dani z vodní síly, snižená v §u 1 vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1923, č. 228 Sb. z. a n., na částku 2 haléřů za 1 koňskou sílu (k. s. eff.) a hodinu, snižuje se dále na 1 haléř za 1 koňskou sílu (k. s. eff.) a hodinu.

Čl. II.

Ustanovení § 23 vl. nař. č. 142/1922 Sb. z. a n. se doplňuje těmito dalšími odstavci:

Novým vodním dílům, zřízeným a uvedeným do provozu po 1. lednu 1926, přiznává se úplné osvobození od daně z vodní síly pro první patnáctiletí bez předchozího přezkoušení jejich výnosnosti podle § 9 zák. č. 338/1921 Sb. z. a n.; stejně přiznává se bez předchozího přezkoušení výnosnosti pro první patnáctiletí další osvobození od daně z vodní síly pro vodní díla, zřízená a uvedená do provozu v době od 1. ledna 1919 do 31. prosince 1925, byla-li za příslušná roční období včetně roku 1925 nevýnosnost jejich prokázána.

Zmíněná osvobození přiznají se však pouze tehdy, neodpisoval-li podnikatel kapitál investovaný do vodního díla takovými částkami, jimiž by tento kapitál umořil v době kratší 30 let. Příslušný průkaz o tom je podnikatel povinen podati na požádání finančních úřadů I. stolice.

Výnosností podle § 9 zák. č. 338/1921 Sb. z. a n. rozumí se podnikatelský zisk 3-5% z kapitálu investovaného.

Čl. III.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926. Provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministry veřejných prací a zemědělství.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Viškovský v. r.	Tučný v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Engliš v. r.
Dr. Winter v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Nosek v. r.	Stříbrný v. r.
Dvořáček v. r.	Šrámek v. r.